

prof. dr. Velimir Srića

Većina religija slaže se u ideji: *Bog je ljubav*. Uzimam si slobodu parafrazirati tu misao i reći: **Uspješan čovjek je ljubav**. Zato što volim (svoj posao, porodicu, poduzeće, domovinu, sustav, suradnike, karijeru, uspjeh...)

zato i brinem, stalo mi je, trudim se, spreman sam boriti se i ginuti.

Oni koji vole, pripravnici su na žrtve, borbu, trud i muku. Oni koji vole, nastoje biti bolji, uspješniji, rade na sebi, razvijaju se i pokušavaju ostvariti snove koji ih pokreću. Oni znaju što žele, pa se uporno trude do toga doći, bez obzira na cijenu.

Uoči odlučne bitke dugogodišnjeg rata, kineski Vlada upita Mudraca koji će biti njen ishod. General Su bio je željan pobjede i spreman za nju umrijeti, ali mu je vojska bila malobrojna i neopremljena. Njegov protivnik, general Li vodio je brojniju, bolje naoružanu, dobro nahranjenu vojsku i bio siguran u pobjedu.

Mudrac povede Vladara do jezera i baci u njega cvijet. Neko su vrijeme gledali kako njegova bjelina mirno leži na vodi, a onda se upute dalje. Mudrac uzme drugi cvijet i baci ga u potocić koji ga hitro odnese u daljinu, veselo žuboreći.

“Potočić je malen, ali teče i nosi cvijet, što jezero ne može”, reče Mudrac i doda: “Vojska generala Lija je kao jezero, velika, s puno oružja, ali spora i nepokretna. Njen vođa, siguran u pobjedu, ništa neće poduzimati i smjestit će se u pozadinu. Dotle će general Su biti u stalnom pokretu, u prvim borbenim redovima. Njegova strast i želja za pobjedom prenijet će se na cijelu vojsku. Zato će on pobijediti”.

Oružje i ljudi su važni, ali strast vođe donosi pobjedu. Uspješni su ljudi poput opisanih generala. O njihovoj ambiciji, sposobnosti, znanju, odlučnosti i vještini ovisi uspjeh bitaka koje će u životu voditi. Ali najvažnija od svih je snaga emocija.

General Su je željan pobjede što ga čini proaktivnim. Učinit će i više nego što može jer je pokretan strašću. Dotle general Li čeka. Uzdajući se u svoju snagu, on ne poduzima ništa i igra na sigurno, uvjeren da jačima pobjeda dolazi sama od sebe.

Većina ljudi vjeruje da je dovoljno biti dobar profesionalac, posao je težak rad,

Oni koji vole, nastoje biti bolji, uspješniji, rade na sebi, razvijaju se i pokušavaju ostvariti snove koji ih pokreću.

Osjećate li kako je život lijep? Veselite li se svakom novom danu jer je poseban? Uživajte li sresti i upoznavati nove ljude, vidjevši ih kao školjke iz kojih može, kad otvorite, iskočiti najljepši biser? Volite li ritual jutarnje kave uz novine i prijatelje? Prođu li vas žmarci u iščekivanju e-maila s važnom porukom, bilo to ljubavno pismo ili potvrda o plaćanju? Znete li još uvijek voljeti? Koja je vaša najveća strast? Je li barem u tragovima, prisutna kao neostvarena maštarija?

znanje i struka, u njemu nema i ne smije biti emocije, strasti, ljubavi ili veselja. Ako i vi tako razmišljate, tako ćete se i ponašati!

“FILM U GLAVI”

Zamislite da anketirate ljude koji ujutro putuju na radno mjesto jer želite saznati s kojim od ova dva “filma u glavi” svakodnevno dolaze na posao:

- **Prvi film:** Oh, još jedan mučan dan u kojem moram provesti osam sati sa

suradnicima koji su idioti, uglavnom se stalno svađamo. Ništa bolji nije niti taj kretan od šefa. Ne prepoznaje moje vrline već me maltretira nesuvislim naredbama i izživljava se na svima nama. Uz sve to posao je mukotrpan, loše organiziran i dosadan... Dao Bog da sam na bolovanju!

- **Drugi film:** Jedva čekam svakog jutra doći među ljude koji me cijene i vole, na poslu koji je zanimljiv i izazovan. Najbolja je stvar što imam šefa koji prepoznaje i cijeni moje vrline, omogućavajući mi da se stalno razvijam i napredujem. Pohvali me kad god nešto

Za managera koji je profesionalac radit ću razumom, ali za managera koji mi je poput roditelja, radit ću srcem.

uradim dobro... Radni dan mi naprosto proleti. Obožavam svoj posao!

Većina ljudi iskreno će priznati da im je uobičajena radna okolina nalik na prvi film. Znam to jer sam radio istraživanje koje je pokazalo da se u Hrvatskoj skoro devet od deset ljudi svakodnevno osjeća loše na poslu i rado bi pobjegli na bolovanje. Drugi film, svi se slažu, bio bi puno bolji, ali je suviše idealističan i u praksi više-manje nemoguć.

Poslovni svijet je okrutan, tržište je nalik na ratno stanje, konkurencija je sve jača. Samo opaki i grubi preživljavaju. Zato većina ljudi oko nas vjeruje da nije moguće ostvarivati idiličnu radnu okolinu u kojoj bi ljudi obožavali svoj posao i istovremeno bili uspješni. No mora li uistinu biti tako? Je li normalno na poslu biti okružen stvarima koje privatno ne volimo: loši međuljudski odnosi, manjak pažnje, mržnja ili ravnodušnost, sukobi, strah, kontrola, nadgledavanje, manjak povjerenja, pohvale i pozitivne emocije? Zašto, umjesto toga, na radnom mjestu ne bi bili okruženi emocijama koje cijenimo u porodici, prijateljstvu, sportu, umjetnosti i svakodnevnom životu, a to su: ljubav, poštovanje, timski duh, nježnost, dobrotu, harmonični međuljudski odnosi, poticanje, povjerenje, pohvala, inicijativa? Odgovor je u kulturi kojom smo okruženi. Naši roditelji, treneri, šefovi, profesori, svi koji su nas oblikovali, odgajali i utjecali na nas, uglavnom prihvaćaju prvi film kao prirodno stanje svakodnevnice jer nisu navikli na bolje.

Svi znamo da osobe koje se dobro osjećaju, mnogo bolje rade. Ljudi koji ne vole svoj posao, svojeg šefa, svoje suradnike, kandidati su za bolnicu jer ih razdire stres, kandidati su za fotelju psihoanalitičara jer su nesretni i pate od osjećaja beskorisnosti, kandidati su za bolesti ovisnosti.

Valja vjerovati da može biti drukčije. Pogledajmo iskustva tvrtki poput Googlea ili Goretexa u kojima vladaju neobične ideje: *Moguće je stvarati profit i biti pošten! Vođa tima je osoba koja sazove sastanak i ljudi se pojave! Zabranjeno je izdavati naređenja djelatnicima, treba ih nadahnuti! Svatko ima pravo izabrati s kim želi raditi, a s kim ne želi!*

Želite li živjeti sretno i zadovoljno, morate voljeti svoj posao. Ako vaš sadašnji nije takav, zašto na njemu provodite najvažniju

trećinu života? Vrijeme je da nešto poduzmete! Imate pravo na radnu okolinu koju ćete voljeti, na podršku sjajnog šefa, na druženje s pravim ljudima, na to da birate s kim ćete surađivati, razgovarati, raditi, kao što birate s kim ćete šetati i piti kavu...

Možete li se još sjetiti kako je izgledao vaš prvi radni dan? O čemu je ovisilo hoćete li toga dana, tog tjedna, mjeseca ili godine na radnom mjestu biti sjajni, prosječni ili neuspješni? Naravno, o vama, vašoj kvaliteti, motivaciji, znanju, vještinama i osobnosti. Ali još više od toga, vaš uspjeh ili neuspjeh ovisio je o osobi koju ste dobili za šefa.

Pripravnik je kao sjemenka bačena u zemlju, a šef je poput vrtlara. Ako ste imali sreću i dospjeli u ruke sjajnog rukovoditelja, on bi vas, metaforički rečeno, zalijevao, gnojio, podrezivao i pazio upravo koliko treba, trudeći se da iz vaše sjemenke naraste što ljepši cvijet. Ako ste, nesrećom, dobili lošeg šefa, našli ste se u ulozi biljke koju vrtlar gazi, maltretira, zanemaruje i uništava svojom arogancijom, zločestoćom, lošom brigom i nemarom.

U istraživanju Gallupovog instituta provedenom na više desetaka tisuća zaposlenih, postavljeno je jednostavno pitanje: "Što je potrebno mladom i sposobnom pojedincu da bi svakodnevno bio uspješan na poslu?"

Dobiveni odgovor bio je jednako jednostavan kao i pitanje: **Da bi bio uspješan na svojem poslu, mladom, talentiranom i sposobnom pojedincu najviše treba dobar manager.** Treba mu sjajan vrtlar, osoba koja će ostvarivati prvi film,

koja će ga prepoznati, cijeniti i poticati, pomoći da se razvija, omogućiti da svakodnevno radi ono u čemu je najbolji. Treba mu osoba koju će poštovati i "voljeti" i koja će ga poštovati i "voljeti"! Treba mu vrhunski mentor i trener!

Isto vrijedi za novorođenčce. Dođe li u ruke ambicioznih i razumnih roditelja koji istražuju i uče kako biti što bolji "vrtlar", velika je šansa da će bebin genetski potencijal biti iskorišten do maksimuma. U protivnom, padne li dijete u ruke nervoznih, iskompleksiranih i nesposobnih vrtlara, moglo bi se dogoditi da mu polome grane, pokidaju latice i onemoguće da zasja u svojoj ljepoti.

Zadatak šefa - mentora ili šefa - trenera je da odgaja i potiče kao da je roditelj. Za managera koji je profesionalac radit ću razumom, ali za managera koji mi je poput roditelja, radit ću srcem. Pokaže li šef da me cijeni kao osobu, a ne samo kao radnika, imat ću dodatnih motiva za kvalitetan rad i osjećaj zadovoljstva na poslu. Tada ću davati bolje rezultate, biti uspješniji i sretniji.

To nas vraća na polaznu ideju: Uspjeh je ljubav, a ona je vezana uz strast. Kad volim, onda grizem, borim se, ne odustajem i čini se da me pokreće nepresušni izvor energije. Nema li te strasti, ništa nema pravog smisla.

Poslovni, politički, sportski i svaki drugi uspjeh temeljen je na emociji i strasti. Entuzijizam, žudnja za životom, angažman, želja da se postigne nešto veliko, upornost u stvaranju i rušenju, poduzimanje, avantura poduzetništva, jurišanje na vjetrenjače, hrabri pokušaji i poučne pogreške, nezasićeni apetit za promjenama, sve to čini poslovni život, politički život i život uopće vrijednim življenja. Inače, čemu se truditi? ☞

UPRAVO IZAŠLO IZ TISKA!!!

IMATE LI PROBLEMA USKLADITI POSLOVNI I PRIVATNI ŽIVOT, ODNOSI PREMA SURADNICIMA, PRIJATELJIMA ILI ČLANOVIMA OBITELJI?

AKO IMATE, OVO JE KNJIGA ZA VAS. NAUČIT ĆE VAS KAKO POSTATI BOLJA OSOBA I POBJEDITI U ŽIVOTNOJ IGRI!

KNJIGU NARUČITE NA:

www.delfin.com.hr